

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 15 • Perjantaina 6. elokuuta 2010

61. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Kurkijokelaisten 64. pitäjäjuhlat

7.-8.8.2010 Loimaan yhteiskoululla

Lauantaina 7.8.

Iltapäivällä mahdollisuus sukuseurojen ja muiden ryhmien koontumiseen koulun tiloissa (kts. ilmoituksen alaosa)

Kiertoajelu Loimaan ja lähiseudun Kurkijoki-kohteisiin. Lähtö klo 14 Loimaan Kelan toimiston edestä: Sarren kotimuseoon, Kurkijokipuisto sekä Kurkijoki-museoon. Paluu Yhteiskoululle n. klo 17.30. Hinta 22 eur. Ennakkoilmoittautuminen, kts. Matka-Viitalan ilmoitus s. 7

klo 17-19 ruokailumahdollisuus koululla

klo 19.00 **Muistojen iltamat** (10 €)

- mm. - tanssiesitys Minna ja Vesa Taatila
- Karjalaisuus saapuu pitäjään, kansantanssiryhmä Veijarit ja Riijarit
- tanssit Pyrstötähti

Sunnuntaina 8.8.

klo 10.00 Messu Loimaan kaupunginkirkossa

klo 11.00 Lounas yhteiskoululla

klo 13.00 Kurkijoki DVD, Antti Sahla

klo 14.00 **Päiväjuhla** (10 €)

- mm. - Juhlapuhe, ”Ryssästä saa puhua” kulttuurihistorian professori Kari Immonen
- Tahdittomat -Jokioisten Nuorisoseuran tanssiryhmä
- Juha Simola, yksinlaulu
- Viihdekuoro LoiMaalaiset

Majoitusta voitte kysyä mm.

Loimaan evankelinen kansanopisto, 02-7627217

Loimaan Seurahuone, 02-76365100

Sukuseurojen ja ryhmien kokoukset

Sukuseuroilla ja muilla ryhmillä on mahdollisuus kokoontua lauantaina iltpäivällä koulutiloissa alkaen klo 14.00. Ilmoita ennakkoon toimitukseen ryhmäsi kokoontumisesta ja osallistujien lukumäärästä. Hinta 10 € /henkilö sisältää kokoustilan vuokran, mahdollisuuden sukututkijoiden tapaamiseen, Muistojen iltamien ohjelman.

Lapsiparkki

Viime vuotiseen tapaan toimii sunnuntain Päiväjuhlassa Lapsiparkki. 3-10-vuotiaille lapsille on tarjolla Karjalaisen Nuorisoliiton ohjelmapaketti. Ohjelma pohjautuu karjalaisuuteen, karjalaisiin leikkeihin, lauluihin.... Tuo lapsesi juhille kokemaan ”lasten karjalaisuus”.

Vetoomus

Innosta juhille mukaan uusia henkilöitä, ota lapsenlapset tai lapset mukaan juhille, pienimmät Lapsiparkkiin. Jos haluat tukea juhlien järjestämistä, voit tuoda mukana arpaisvoittoja.

Tavataan juhilla!

Kurkijoki-Säätiö Mellilän Karjalaiset ry

Hiitolajuhlat

7.-8.8.2010 Porissa

Lauantai ja Sunnuntai

Kauppaoppilaitos Luvianpuistok. 1, klo 11.00-16.00

Kädentaidon näyttely.

Hiitolan Pitäjäseuran naistoimikunnan järjestämässä näyttelyssä esillä monipuolisia kädentaidon tuotteita.

Sukututkijat

Harri Kekki ja Tauno Siitama

Lauantai, klo 13.00

Hiitola-säätiön järjestämä seminaari, Kauppaoppilaitos Luvianpuistok.1
Hiitola-säätiön historiikin julkistaminen, Raija Collander

Vapaa pääsy, kahvitarjoilu

Sunnuntai, klo 9.00

Kauppaoppilaitos Luvianpuistok. 1

Lipunnosto

Lippulaulu

klo 10.00

MESSU, Väinölän kirkko, Päkintie 1-3 Pori
pastori Jouko Paukkunen, dir.mus. Anne-Mari Grundstén
kuoro Laatokan Laulajat joht. Kauko Kivelä
Messun jälkeen

KUNNIANOSOITUS

Keski-Porin kirkkopuistossa (n. klo11.40) Sankarivainajien- ja Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkeillä.

Ilmainen linja-autokuljetus klo 9.30 Kauppaoppilaitokselta Väinölän kirkolle, paluu Keski-Porin kirkkopuiston kautta takaisin Kauppaoppilaitokselle

klo 13.00, Kauppaoppilaitos Luvianpuistokatu 1

PÄÄJUHLA

Juhlan juontaa Aila Niemi

Liput saapuvat juhlapaikalle

Musiikkia Porilaissoittokunta maanpuolustussoittokunta joht.

Ahti Laine

Karjalaisten laulu

Tervehdyssanat

Musiikkia

Juhlapuhe

Musiikkia

Satakunnan laulu

Yleisö

Jouko Hämäläinen

Porilaissoittokunta

Valtioneuvos Riitta Uosukainen

Porilaissoittokunta

Yleisö

Väliaika

Karjalan kunnalla

Porin kaup. tervehdys

Musiikkia

Juuret Hiitolassa

Päättösanat

Maamme

Yleisö,

Kulttuuri johtaja Jaana Simula

Evakot

Kadettikoulun johtaja,

Eversti Timo Pöysti

Kari Kaijo

Yleisö

Pääsymaksu 12 E sisältää väliaikakahvin

Hiitola-Säätiö - Hiitolan Pitäjäseura ry.

**Tässä
lehdessä
mm.**

Moottoripyörillä Kurkijoelles. 4

**Nuorten muusikoiden kiinnostus Kurki-
jokea kohtaan on vahvalla pohjalla.....s. 7**

Juuret Hiitolassa – teemana murre:

Muistat sie viel?.....s. 9

**Toimitus on avoinna tiistaisin
ja perjantaisin klo 9-14.**

Seuraavat lehdet ilmestyvät 20.8., 3.9., 17.9., 8.10.

6.8.2010

Kurkijokelaisuus on voimissaan

Jatkosodan päättymisestä ja Karjalan menetyksestä tulee tänä vuonna kuluneeksi jo 66 vuotta, mutta Kurkijokelaisuus on yhä voimissaan. Kurkijokelainen -lehti toimii vahvana yhdyssiteenä kurkijokelaisten ja heidän perillistensä keskuudessa ja on yhä tärkein yksittäinen kanava Kurkijokelaisten välillä. Se sai myös valtakunnallista huomiota YLEN Radio 1:llä, kun Esa Aallaksen ”Julkinen sana: Evakkolehdet pitävät kiinni Karjalasta” esitettiin 4.7.2010. Ohjelmassa oli osana Kurkijokelaisen toimitussihteerin Helena Sulavuoren haastattelu, jossa hän esittelee lehteämme.

Tärkeänä yhdyssiteenä toimivat myös Kurkijokelaisten pitäjäjuhlat, jotka järjestetään 7.8.-8.8.2010 jo 64. kerran ja ne keräävät yhä satoja ihmisiä yhteen jakamaan muistoja ja tarinoita sekä viihtymään yhdessä. Vaikka juhlien kävijämäärä on hieman huippuvuosista vähentynyt, niiden merkitys perinteen säilyttämisessä on yhä keskeisessä osassa.

Kurkijoki-Säätiö oli myös vahvasti esillä Oripään OKRA -maatalousmessuilla, jossa osastomme keräsi runsaasti kiinnostuneita kävijöitä. Monilla oli sukutaustaa Kurkijoen suuntaan, mutta yllättävää oli se, että osastomme kiinnosti myös ihmisiä, joilla ei ollut mitään yhteyttä Kurkijoelle. Myös moni muualle luovutettuun Karjalaan juuret omaava tuli ihmettelemään, että miksi ei heidän kotipitäjäänsä ole missään

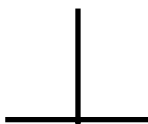
näkyvillä, mutta Kurkijokeen törmää usein. OKRA:ssa virallisesti julkistetun ”Kurkien kutsu” -DVD:n kysyntä on ylittänyt kaikki odotuksemme ja sen ensimmäinen painos on jo käymässä vähiin. ”Kurkien kutsu” sai myös palstatilaa Loimaan lehdessä ja Karjala -lehdessä, jossa DVD:tä käsittelevä artikkeli oli etusivulla.

Kurkijokelaisen rajan taakse järjestämät lukijamatkat ovat olleet hyvin suosittuja. Tänäkin vuonna matkoja järjestetään kaksi, ensimmäinen oli kesäkuussa ja toinen kuluvan kuun lopussa. Kurkijoelle järjestetään vuosittain lukuisia muitakin matkoja muun muassa aktiivisten sukujen toimesta. Tämä on hyvänä osoituksena siitä, että ihmiset ovat kiinnostuneita juuristaan ja vanhempien ja isovanhempien kotiseudun näkeminen on monille tärkeää.

Kiinnostus Kurkijokea kohtaan näkyy myös Internetissä. Kurkijoki -ryhmä Facebookissa on kerännyt jo noin 100 jäsentä ja määrä on jatkuvassa kasvussa. YouTubeissa olevan Kurkien kutsun trailerinkin on jo nähnyt useampi sata silmäparia. Sosiaalinen media tarjoaa myös tavallisille ihmisille helpon väylän jakaa tarinanansa, kuvansa ja videonsa muille Kurkijoesta kiinnostuneille ja näin jokainen voi osallistua tärkeään työhön perinteen säilyttämisessä.

Antti Sahla

Kuolleita

Rakas äitimme, mummimme,
isomummimme, sukumme vanhin

Bertta TIRKKONEN

o.s. Markkula

* 24.5.1914 Kurkijoki

† 28.6.2010 Turku

Rakkauksella ja kaipauksella muistaen

Hannele ja Hannu

Eva, Tino, Teemu ja Milla

Johanna perheineen

Sirpa ja Juhani

Neko ja Johannes

Elina

Ilkka ja Päivi

Mari ja Petteri

Mikko

Muut omaiset ja ystävät

Sateenkaari taivaalla.

Siinä kaikki maailman värit.

Tummimmasta vaaleimpaan.

Kuin sinun elämäsi, äiti.

Mutta ne vaaleat loistavat sittenkin

kirkkaimpina,

eikö niin, äiti.

Ja yhä tuikkivat tähdet.

Anni Mäkilä

Rakkaamme on siunattu lähimpien läsnä ollessa.

Lämmin kiitos osanotosta.

Muistettavaa

Hiitolan Pitäjätseuran järj. rannalta ongintakipailu la. 21.8. klo 10-14. Paikka Lynsakerin silta Pohjoisen satamatie n:o 272. Ajo ohje, Pori-Reposaari tieltä oikealle (opasteet) Ahlasiin päin n. 3 km. Kokoon tunnin parkkipaikalla. Tuo mukkaa pyytämää kallaa. Lisätietoja Seppo Kaljunen p. 050 5857472

Hiitolan Pitäjätseuran järj. Kesäretki su. 29.8. lähtö klo 12 Pori Linja-autoas. laiturin 9. Suuntana Rauma, Pohjoisen merenranta-talille jossa ruokailu, kahvit, laulua, soittoa ym. Lisätietoja ja sitova ilmoittautuminen Raija p. 040 5387401 Tervetuloa, bussi täyttyy ilmoittautumisjärjestyksessä.

Loimaan Seudun Karjalaseuran syysristeily Viking Isabellalla 18.-19.10. (ma-ti), maanantai iltälähtö. Tarkemmat tiedot ja paikkavaraukset sihteeriltä p. 050-3628966.

Kalakurjet, joulutorimatka Tallinnaan 29.-30.11. (ma-ti). Majoittuminen hotelli Centralissa. Puhelimitse tarkemmat tiedot matkasta. Ilmoittautumiset 27.9. mennessä p. 050-3628966.

Oikaisu

Kurkijokelaisen viime numerossa oli sivulla 6 juttu Heli Kauniston sormessa kuvatusta Taavetti Kauniston valmistumissormuksesta. Taavetti Kaunisto valmistui Agrologiksi vuonna 1911, eikä Agronomiksi vuonna 1909, kuten jutussa väitettiin.

NIMIPÄIVÄT

Elokuu

6 Pe	Toimi, Keimo
7 La	Lahja
8 Su	Sylvi, Sylvia, Silva
9 Ma	Erja, Eira
10 Ti	Lauri, Lasse, Lassi
11 Ke	Sanna, Susanna, Sanni, Susanne
12 To	Klaara
13 Pe	Jesse
14 La	Onerva, Kanerva
15 Su	Marja, Jaana, Marjatta, Marjo, Marita, Marjut, Marianne, Maritta, Marjaana, Marjukka, Marianna, Jatta
16 Ma	Aulis
17 Ti	Verner
18 Ke	Leevi
19 To	Mauno, Maunu

Tervetuloa

viettämään

Lyyli Tirrin 100v.

syntymäpäivää lauantaina 28.8.2010 klo 13.00

HelaHoviin, Helalantie 16, Kyrö.

Päivänsankarin toivomuksesta ei lahjoja.

Ilmoitathan tulostasi to 19.8. mennessä

Eeva p. 040-5097485

Lapset ja lastenlapset

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Hartaus sunnuntaille

8.8.2010

11. sunnuntai helluntaista

Elämän pikajuna

Toisinaan tuntuu, että keski-ikä on kuin pikajuna. Maisemat kiitävät ohi ja pysähdyspaikat ovat vähissä. Asemalakaan ei viivytä pitkään, kohta juna lähtee taas liikkeelle. Kun junaan on kerran astunut, sieltä ei niin vain pääsekään pois. Usein vain elämän ikävät yllätykset ja vastoinikämiset jättävät meidät lyhyemmäksi tai pidemmäksi aikaa asemalle vilkuttamaan muille junaan nouseville.

Jumala toki matkustaa mukana tuossa ihmisiä täynnä olevassa pikajunassa. Ihmisvilinän ja omien kiireiden keskellä häntä ei usein huomaa, eikä tule ajatelleeksi. Hän ei näy, eikä usein ole aikaa kuulostella, mitä asiaa hänellä voisi olla.

Junan kulkureitti on niin pitkä, että maisemat ehtivät vaihtua monta kertaa. Ihmisiäkin tulee ja menee. Toisinaan myös Jumala tuntuu olevan lähempänä. Kaipaus, kysymykset, epäilykset, kiitollisuus ja joskus vihakin kertovat hänen lähestyvän meitä. Hän astuu luoksemme joskus hiljaisiin ja hitain askelin, toisinaan melkein juoksujalkaa.

”Tässä olen”, sanoo Jumala elämäsi keskipäivässä. ”Katso itseäsi ja elämäsi, kaipaustasi ja toiveitasi, varjojasi ja elämän jälkiä sisälläsi. Haluan kulkea kanssasi, olla tukesi ja oppaasi, elämäsi suunta ja tarkoitus”.

Jumala kutsuu meitä pysähtymään. Ottamaan aikaa itsellemme ja Hänelle, ettei pikajuna kiitäisi liian nopeasti ja etteivät elämän tärkeät asiat jäisi huomaamatta. Silloin voimme mekin vastata hänen kutsuunsa: ”Jumala, tässä olen”.

Aulikki Mäkinen

Aulikki Mäkinen toimii vs. kirkkoherrana
Vehmersalmen seurakunnassa.

Pekka Kyytisen POSTIKORTIT

Talvikuvia: • Pieni hiihtäjä • Joulupuu • Rekiäjä
Kesäkuvat: • Kevätkirkko • Kesänuotalla • Aitan ovella
• Rantavaja Laatokalla • Elopellolla

Hinta 1 €/kpl
+ postituskulut
Tilaa
toimituksesta

Onks tietoo KYSYMYKSET?

- Mitä vuotta pidetään Turun perustamisvuonna?
- Kuka suomalainen voitti kolme olympiakultaa Sarajevon talviolympialaisissa vuonna 1984?
- Kuka patentoi radion 29.12.1981?
- Montako kertaa päivässä uskovaisen muslimin kuuluu rukoilla?
- Minä vuonna Suomi otti käyttöön kesäajan?
- Mikä on Suomen kansalliskukka?
- Missä Lapin kunnassa sijaitsee Pahtavaaran kultakaivos?
- Kuka ampui John F. Kennedyn murhaajaksi epäillyn Lee Harvey Oswaldin?
- Mikä uusi vaarallinen tarttuva sairaus tunnistettiin 1980-luvun alussa?
- Mitä tarkoitettiin termillä perestroika?

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Jaakko Taitonen (pj.), Raija Laaksonen, Marjallisa Laine, Tapio Nikkari ja Leena Virtanen
Toimitussihteerit: Helena Sulavuori
työharjoittelija Antti Sahla
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa

Avoimena: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14

p. (02) 762 2551, 050-521 3336, toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 70 senttiä/mm + alv 23 %

Mustavalk. 50 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi 39 euroa

6 kk 23 euroa

Pohjoismaat 44 euroa

Muualle 52 euroa

Tilinumero: LSOP 523900-4897

Y-tunnus 0204020-9

Sivunvalmistus:

Etusivupaja, Loimaa

Paino: Satakunnan

Painotuote Oy, Kokemäki

ISSN 0782-5668

06.08.2010 Ps. 119:132 *Katso puoleeni, anna armosi -se on niiden oikeus, joille nimesi on rakas.*

07.08.2010 Sananl. 3:5-6 *Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämeistäsi Herraan. Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien.*

08.08.2010 11. sunnuntai helluntaista Luuk. 19:41-42 *Kun Jeesus tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, hän puhkesi itkuun sen tähden ja sanoi: "Kunpa sinäkin tänä päivänä ymmärtäisit, missä turvasi on! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi kätkeyty." Virsi 412:4 Anna meidän oikein käyttää kallis aika etsikon, ennen kuin se ohi on. Henkesi suo meille näyttää, mitä vaatit rauhamme, missä pelastuksemme.*

09.08.2010 Ps. 33:12 *Onnellinen se kansa, jonka jumala on Herra, kansa, jonka Herra on omakseen valinnut.*

10.08.2010 Jer. 18:6 *Enkö minä, Herra, voi tehdä sinulle, Israelin kansa, samalla tavalla kuin tämä saventalaja savelleen? Katso, niin kuin savi on valajan kädessä, niin sinä, Israelin kansa, olet minun kädessäni.*

11.08.2010 Ilm. 3:1-2 *Näin sanoo Herra: "Minä tiedän sinun tekosi. Sinä olet elävien kirjoissa, mutta sinä olet kuollut. Herää ja vahvista sitä, mikä vielä on jäljellä,*

sitä, mikä jo oli kuolemaisillaan."

12.08.2010 Jes. 55:6 *Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä!*

13.08.2010 Ps. 81:11 *"Minä olen Herra, sinun Jumalasi. Minä johdatin sinut pois Egyptin maasta. Avaa suusi, niin minä annan mitä tarvitset."*

14.08.2010 Ps. 81:14 *"Kunpa kansani vihdoin kuulisi minua, kunpa Israel kulkisi minun teitäni!"*

15.08.2010 12. sunnuntai helluntaista Luuk. 18:14 *Jeesus sanoo: "Jokainen, joka itsensä korottaa, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan." Virsi 304:5 Nimesi tähden minua nyt auta parannukseen. Suo, että tunnon vaivoissa turvaan vain armahdukseen. Sinua tahdon rakastaa ja armon voimin vaeltaa, sinulle elää, kuolla.*

16.08.2010 Ps. 51:19 *Murtunut mieli on minun uhrieni, särkynyttä sydäntä et hylkää, Jumala.*

17.08.2010 Sananl. 28:13-14 *Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon. Hyvin käy sen, joka tuntee pyhää pelkoa, tuhoon kulkee se, joka kovettaa sydämensä.*

18.08.2010 Room. 3:23-24 *Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi.*

19.08.2010 Ps. 51:17 *Herra, avaa minun huuleni, niin suuni julistaa sinun kuniaasi.*

TIETOA KERÄTÄÄN ALHOSTA JA SALOKYLÄSTÄ

Pitäjäjuhlilla Loimaalla on mahdollisuus tutustua käynnissä olevaan Alhon ja Salokylän kylätietojen keruuhankkeeseen. Selvitysryhmä kerää muistitietoa, kopioi vanhoja ennen julkaisemattomia valokuvia ja muuta kirjallista materiaalia sekä yrittää kaivautua Alhon aluetta koskeviin arkistotietoihin. Erilaisten paikkatietojen lisäksi erityisen tärkeitä ovat sukujen ja ihmisten toimintaa ja elämää koskevat tiedot sekä tarinat sotia edeltävältä ajalta niin kauas taaksepäin kuin mahdollista.

Tule tarinoimaan juh-

lapaikalla sukututkijoiden huoneessa olevaan infopisteeseen lauantaina 7.8. klo 14 alkaen tai sunnuntaina klo 11.30 alkaen. Ota mukaan Alhoa ja Salokylää, siellä asuneita ihmisiä ja heidän toimintaansa esittäviä valokuvia tai asiakirjoja skannerilla kopioitavaksi. Muutoin voi yhteyttä ottaa kirjeellä, puhelimella tai sähköpostilla, osoite: Lauri Pölkki, Merenneidontie 21 C 6, 02320 Espoo, puh.: 0400-514 545, sähköposti: lauri.polkki@kolumbus.fi.

Liity mukaan verkkos-
toon. "Alhon kyläkirja kä-
reen!"

Hiitolan Prinssi vieraili Tattarin tyttövoittoisella pihamaalla

Mukavaa kotipaikkapäivää Nehvolassa viettäessämme tulla tupsahti pihamaallemme vieras, todennäköisesti se oli ilkeän "naapurin" sammakoksi muutettu Hiitolan Prinssi joka istahti hetkeksi tunnelmaa tarkkailemaan Pia Ketolan repun päälle. Valitettavasti vieraamme ehti kadota ennen kuin Pia kerkisi sitä suutelemaan. Kuva Raija Laaksonen

Menneitä ja nykyisiä näkymiä Kurkijokelaisten juhlaan Pöytyällä 1.8.1948.

Tapaaminen

Kirj. Heikki Kiiski,
Haavikon Heikki

Tuas myö uomma tulliet
yhtie,
on pient piässä Pöytyväl
oikei Kurkjove ommua
juhlua
- vaik se ei uokkua
Linnamäel -

Ken tul iäst, kuka lännest
kuka puottel Pohjanmualt,
tahe yhtyit ympäriltää.
Oikei tuntuu riemukualt

Ku suap tuas nähä
naapurijjaa
sekä kyssyy kuulumissii,
niinku teimmä koton olles
iha jokahine vissii,

Piipahettii poikki piha
nuapurtalo tuttuu tuppua
tarinoimua illa ratoks,
eikä tähä tarvint luppua.

Mänit uamust tahe illast
tervetult ol nuapur ain.
Pantii pannu porajammua
arken sekä sunnuntain.

Nyt on polut pitkistynniet,
nyt vua kerra kesäs tällie
monkii piäsyö pakinoimua

tuttuloihe luokse jälle.

Mon on muata suant jo
sijjua
sen, mikä meilt jäi
Kurkijovel,
sekä siihe teht jo tuvan,
uurastant jo täyvel tovel.

Koht on kulunt neljä vuotta
ku läksimmä myö toise kerra
meijä kunkii parruast
paikast
minkä meil on antant kaike
Herra.

Se ol se kuulusa Kurkijok
kappale Karjala kauneint
kohtaa.
Sen tiesimmä myö ja tiesiit
muutki
iha väkise ajatukset sin vua
johtaa.

Ne männyöt sin kotkylä
tuttuu tuppua
sen matala kynnykse yl ne
astuu.
Täl reissul ei tarvihe kyssyy
luppua
ja ihana se on, vaik silmät
siint kastuu-

Se kottoine elämä ol nii rikas
sitä sanat on köyhät

selittämmää.

Siel ilot ja surut, miel
toivehikas
ain valmis ol uutta
yrittämmää.

Jo ajatus astuu peltosarkua
jonk on raivant jo enne ukko
ja liävä ovest se sissää
karkua
jonk orrel vrittiäse laulo
kukko,

Ja lepikos tul lehmä vastua
ja tavotti tamma
leivänpallua.
Siel lammaski ruokki
nuorinta vuonua
se kummasti lämmitti
syväallua...

Ja souvamma järve sinistä
selkää
ja viemmä verko sen
kaislikkorantua.
Emmä sen vilposta syllyi
pelkää,
se meil vua virkistykse antua.

Ja muistolois kulemma
kirkkotiel
ja astumma Kurkjove
kirkkuo sissää.
On monta virttä veisattu siel,
nii harras ei tunnelma

muuval missää...

Sen kirko vieres on pelto
pyhä.
Siin nukkuut ne, jotk
kaikkiese anto
heijä muistuose meil on
kallis yhä
ja rauhua heijä taistuose
kanto...

Niinku pöytyväläisist niä
pellot on hyvät
ja heilki kallis on kotlies,
nii meijänki juuret on
Kurkjovel syvät.
Sen teitä ei kule vieras mies,

Nii uskoimma, asuimma
Karjaluumma
näi polvest toisie ahersimma.
Ja ku uuvumma, siel myö
levätä suumma,
se hyvä on osamma,
uattelimma,

Vua ku vierual ol vähä ja
lissää pit suaha,
ni eihä myö sil maha mittää.
Senku tiäl vua kiännämmä
muata
ja rustuamma kiitoskirjeitä
ittää...

Perheuutisia

Juho Aleksanteri Lappalainen kastettiin 19.6.2010. Kuvasa neljä sukupolvea, vasemmalta Kerttu Tillonen sylissään Juho Aleksanteri, poikansa Hannu ja pojan tytär Sari sylissään Jenna Emilia.

In memoriam

Väinö Kaltevo

Pohjanlahden Merivartioston huoltopäällikkö, kapteeniluutnantti Väinö Kaltevo nukkui ikuiseen 83-vuotiaana Lappajärvellä 14.6.2010.

Hän oli syntynyt Hiitolassa, Laatokan Karjalassa 19.11.1926. Elämäntyönsä hän teki Pohjanlahden Merivartiostossa huoltotoimistossa rahastonhoitajana ja myöhemmin huoltotoimiston päällikkönä, josta hän jäi eläkkeelle 30.11.1978.

Väinö osallistui jo 13-vuotiaasta alkaen kotiseudullaan sotilastehtäviin, kotiseudun ollessa sotatoimialuetta, huolehtien osaltaan sotilaiden hevoskuljetuksista sekä kotiseutunsa Hiitolan pitäjän karjalaisten kuljetuksista evakkoon lähtiessä ja palatessa.

Sotilaspalveluksen isänmaan puolesta hän aloitti Lappeenrannassa JvKk 3:ssa 1944, mutta lähti rintamalle peruuntui rauhan solmimisen myötä, joten varusmiespalvelus tapahtui Jp 1:ssä, josta hän kotiutui 1947.

Isänmaa tarvitsi huolellista ja luotettavaa palvelijaansa ja Väinö Kaltevo toimi Suomenlahdella miinanraivaus tehtävissä 7. Miinanraivaajaosaston Raiv Kvarkenissa vuoden 1947 talveen saakka, jolloin palvelus Pohjanlahden Merivartiostossa 1.1.1948 alkoi.

Kaltevo oli monessa harastustoiminnassa mukana, kuten Lappajärven sotaveteraanityössä, jääkärien

perinne- ja kiltatyössä sekä myöhemmin Pohjanlahden Merivartiokilta ry:ssä, jonka jäseneksi hän ehdottomasti halusi. Lisäksi hän oli kirjallisesti erittäin tuottelias. Hän kirjoitti useita muistelmia ja runoja kotiseudultaan Karjalasta. Myös numismaattiset harrastukset olivat hänelle mieluista aihepiiri, monien mainitsemattomien ohella. Hän suoritti vielä eläkkeelle jäädessään ekonomin opinnot lähes loppuun.

Kunniakansalainen, miinanraivaajaveteraani, kapteeni Väinö Kaltevo siunattiin torstaina 1. heinäkuuta 2010 Lappajärven kirkkomaahan omaisten sekä läheisten, veteraanien ja kiltaveljien saattamana.

Herrasmiehen, virka- sekä kiltaveljen muistoa kunniottaen ja omaisten suruun osaa ottaen.

Hannu Wallius
Mvluutn evp
Pohjanlahden Merivartiokillan puheenjohtaja

Loimaan leirikeskus Kalikas-
sa Yläneellä pe 13.8. klo 18.
Ajankohtaisista asioista
keskustelemassa kansanedustajaehdokas **Teija Ek-Marjamäki**, MMM:n valtiosihteeri **Minna-Mari Kaila** ja EU:n tilintarkastustuomioistuimen jäsen **Olavi Ala-Nissilä**.

Tarjoilua ja ohjelmaa. Sauna lämpimänä klo 15 alkaen.

TERVETULOA!

Moottoripyörillä Kurkijoelle

Teksti: Antti Sahla
Kuvat: Markku ja Tapani Sairanen

Vuoden 2008 kesällä veljekset Tapani ja Markku Sairanen päättivät lähteä käymään Kurkijoella moottoripyörillä. Veljesten tarkoituksena oli mennä isän kotipaikalle Sorjoon ja etsiä sieltä jotain evakkokiireissä taakse jääneitä tavaroita isän 80-vuotissyntymäpäivälahjaksi. Veljekset starttasivat kohti Kurkijokea ”perusleiristään”, Imatralla olevasta hotellista, josta suunnattiin kohti raja-asemaa. Rajanylitys sujui kuten Venäjälle mentäessä yleensäkin; Suomen puolella asiat etenivät nopeasti, kun taas Venäjällä sai odotella ja ihmetellä useamman tunnin. Rajanylityksen jälkeen suuntasivat veljekset ensin kohti Räisälää, josta matka jatkui Kurkijoelle, Elisenvaaraan ja edelleen heidän isänsä kotipaikalle Sorjoon.

Veljeksistä vanhemmalta, Tapanilla oli allaan kiinalaisvalmisteinen sivuvau-
nullinen pyörä ja Markulla oli käytössään kyykkymallinen pyörä, jota ei ole todellakaan suunniteltu rajantakaisen Karjalan teitä silmällä pitäen. Tieverkoston huonosta kunnosta johtuen eivät veljekset suosittelisi reissua ihan jokaiselle mo-

toristille. – En suosittelisi moottoripyörä-matkaa Kurkijoelle kuin korkeintaan kokeneille seikkailuhenkille motoristeille enduro-moottoripyörällä, Markku toteaa. – Jos tiestöstä pidettäisiin parempaa huolta, reissulla olisi hienoa, mutta tiestön tällä kunnolla sitä ei voi muille suositella, Tapani puolestaan pohtii.

Jos joku kuitenkin on aikeissa suunnata Kurkijoelle moottoripyörillä, on veljeksillä antaa muutamia arvokkaita neuvoja matkalaisille. – On varattava riittävästi aikaa, tehtävä selkeä reittisuunnitelma ja varauduttava yllätyksiin. On varmistettava tankkaus- ja majoituspaikat etukäteen. Varaosat ja perustyökalut mukaan, tai varauduttava hylkäämään menopeli tienvarteen. Meillä oli varasuunnitelmana se, että Tapanin kiinalainen Uralin vastine on korjattavissa Venäjälläkin, ja jos minun pyörä hajoaisi, tai jompikumpi meistä kuljetajista loukkaantuisi, niin tuolla Tapanin sivuvau-
nullisella pystyisimme nilkuttamaan takaisin Suomeen, Markku kertoo.

Huolimatta teiden huonosta kunnosta, Tapani ja

Tapani Sairanen (vas.) ja hänen veljensä Markku Räisälässä matkan alkutaipaleella intoa ja energiaa täynnä.

Markku pääsivät määrän-päähänsä, vaikka matkalla muutama kerta harhaan ajettiin. Isän kotipaikalla Sorjossa veljeksiä kohtasi lohduton näky. Venäläiset olivat kaataneet metsää pihapiirin läheisyydestä ja maata oli käännetty kaikkialta. Siispä toiveet mahdollisten kotiin viemisten löytymisestä murenivat. – Pihapiiri ja talon paikka sinänsä ei ollut kärsinyt, mutta pettymys siitä, ettei mukaan saatu edes rievun tynkää, lahoa tukin palasta tai ruosteista osaa, harmitti, Markku toteaa. Vaikka kotiin viemisiä ei Sorjosta löytynyt, Tapani kuitenkin oli tyytyväinen veljesten perille pääsystä suuren ponnistelun tuloksena.

Paluumatkalla Markku ja Tapani pysähtyivät vielä Kurkijoen palaneen Kirkon paikalla, sekä kävivät hautausmaalla etsimässä isoisänsä hautaa vain huomataksaan, että isoisän hautakivi oli kokenut monien muiden hautakivien kohtalon ja tulut varastetuksi. Suomen puolelle veljekset palasivat vielä samana päivänä, kuin matkaan oli lähdettykin.

Kurkijoella käyntien jälkeen veljesten ei ole vaikea nimetä syitä siihen, että miksi vanhempien kotiseudun näkeminen on tärkeää. – Se herättää ymmärrystä ja arvostusta siitä, mistä olemme kotoisin, arvostusta niitä kokemuksia kohtaan, mitä sieltä tulleet vanhemmat ovat läpikäyneet. Se lisää ymmärrystä sodan lopputuloksen vaikutuksista seutuun ja eritoten ymmärrystä ja arvostusta siitä, millaisessa tilanteessa me kaikki voisimme olla, jos vanhempamme ja heidän vanhempansa eivät olisi itsenäisyyttämme tuloksekkaasti ja suuria uhreja antaen puolustaneet, Tapani toteaa. Markun mukaan isän kotiseudun näkeminen on ollut tärkeää kokonaisuuden ymmärtämiseksi. – Paikan päällä käytyä pystyi paremmin luomaan kuvan isän nuoruudesta niissä maisemissa. Äitimme on varsinaissuomalainen sotaorpo, ja hänen synnyinkotinsa ja äidinisän sankarihauta on aina ”olleet olemassa”. Mutta isän koti, Sorjo, Elisenvaara, Kurkijoki, isänisän hauta jne. olivat ennen vain mielen kuvia.

Koko päivä näillä teillä vei veronsa.

Kotimatka voi alkaa.

Markku Aikaisin aamulla raja-asemalla.

Näillä paikkeilla sijaitsee veljesten isän kotipaikka.

Mikrilässä 14.6.2010

*Siitä tää matka jo alun sai,
kun Sihvosen Martti
Anttosen Marian nai.
Ja Vehviläisis' Simo sai
Iitansa
ja Sihvosen Johannes
Hiltansa.*

*Ja jälkeläiset myö
tuumattiin,
ett' Mikrilään yhessä
lähettiin.*

*Matkalla seitsemännet
myös serkut,
toivat menneiltä polvilta
terkut.*

*Lähti Sorjon tyttö myös
juurilleen,
satoi paistoi kotiin matkan
teen.*

*Kun saavutettiin me
Raholan maki,
oli vastassa meitä Karjalan
käki.
Ja aurinko kirkkaalta
taivaalta hohti,
ja pehmeä tuuli tuli kohti.*

*Itälenskille, kun lähettiin
ja Säkinmäelle me
kiivettiin.*

*Silmät sulkien nähdä vois,
miten kauniimpi Karjala
vieläkin ois.*

*Vaikka pikkuisen satanut
ois,*

*kukaan ei jäänyt Mikrilästä
pois.*

*Elisenvaarassa sitten
pysähdyttiin
ja asemaa, junia
muisteltiin.*

*Muistoissa Suomen sotilaat,
ja pienet marjakauppiat.*

*Mirja ja Helli muistelivat,
missä ol' talot ja missä ol'
tuvat.*

*Missä ol' mukavimmat
pojat,
missä pellot, tiet ja ojat.*

*Näytti Kirsti pojilleen ja
tyttären tyttärelle,
mistä hän Ruotsiin lähti.
Minne jäi koti, koivu ja
tähti.*

*Oli kodeissamme omistajat,
ja heillä erilaiset tavat.*

*Vaikk' koti ois vähän
kallella,
kauniit muistot on vielä
tallella.*

*Ei isämme äitimme palata
voineet,
ei Karjalan käet heille enää
soineet.*

*Jäi heille kaunis muisto
vaan,
moni palannut ikuisen
Karjalaan.*

Mikrilän entisiä tyttöjä Mikrilässä. Kirsti ja Helli o.s. Vehviläinen sekä Mirja o.s. Sihvonen.

*Niin, edessä entinen
kotitalo,
ja sydämessä vieläkin palo.*

*Miten ois ja olla vois,
jos tarvinnut ei ois lähteä
pois.*

*Olisko matkassa monikaan
meistä,
jotka säästyneet olemme
evakkoteistä.*

*Olisko meitä harkittukaan,
ja oisko miniät vävyt
päässeet mukaan.*

*Mummojen kanssa
Valamossa,*

*käytiin entistä loistoa
katsomassa.*

*Hiljentyä kai välillä vois,
vaikk' karjalainen nauru
sois.*

*Ja kotimatalla laulettiin,
ja evakon lauluun yhdyttiin.*

*"Vain varttitunti meille
annettiin,
naapurimme henäkärriin
kalliit nytyt kannettiin."*

*Kiitokset Terolle tiedoista
suvun
ja Arja ja Eija kun piditte
luvun.*

*Mitä mieleen tuli mulle
Karjalassa,
myö ellää saahaan
valmiissa maailmassa.*

*Mutt' karjalaisuus elää
meissä,
siussa, miussa sekä heissä.*

Markku Sihvonen

Kirsti o.s. Vehviläinen poikiensa ja tyttärentyttärensä kanssa Valamossa.

Vehviläisen ja Sihvosen sukua Raholan koulun rappusilla.

Kyykkä – vanha karjalainen peli

Kyykkäpelin harrastuksen lisäämiseksi Liedon Karjalaseuran toimesta päätettiin kaksi vuotta sitten tehdä kyykkäpelinä esittelevä DVD. Idean toteuttajina toimi Diakonia-ammattikorkeakoulu, jonka oppilaat Juho Matilainen ja Maria Rautio ryhtyivät kokoamaan materiaalia kyykkäpelistä opinnäytetyöksi. Työtä valvoi viestinnän lehtori Johanna Ailio.

Aluksi tehtiin käsikirjoitus ja sovittiin, miten ja missä kuvaukset tehdään sekä sovittiin kustannuksista. Materiaalia kertyi kahdenkymmenen tunnin verran ja sitä

sitten työstettiin. Lopputuloksena saatiin levyke, missä esitellään peli. DVD:llä on kolme osuutta: historiaosuus, sääntö-osa ja itse peliä käsittelevä osa.

Kuvaukset tehtiin pääosin Liedossa, Tampereella ja Helsingissä pidetyissä kyykkäpäätösmuissa. Kaikkiaan tekemiseen käytettiin aikaa kaksi vuotta. Tehtyyn työhön sekä tilaaja, että tekijät olivat tyytyväisiä ja levykettä on tarkoitus levittää eri taholle mielenkiintoisen liikuntaharrastuksen lisäämiseksi.

Liedon Karjalaseurassa kyykkä harrastus on todella

aktiivista. Harjoituksia pidetään kolme kertaa viikossa läpi vuoden. Myös Liedon kunta on ollut suosiollinen tälle harrastukselle. Se on luovuttanut kyykkäpelin käyttöön kirkonkylän keskeiseltä paikalta oman kyykkäkentän, jonka kunnosta huolehtivat pelaajat talkootyönä. Vuosittainen harrastajamäärä lasketaan jokaisen harjoituskerran lukumäärästä ja on se ollut 1700-2000. Tuloksia on saatu. Tämän vuoden Suomen joukkue mestaruuskilpailussa Karjalaseuramme ykkösjoukkue oli toinen. Vuonna 2008 joukkueemme

voitti UKK-kilpailun. Myös hyviä henkilökohtaisia suoritusta seuraamme on tullut sekä miesten, että naisten osalta.

Seuramme on järjestänyt vuosittain merkittäviä kyykkäkilpailuja. Tämän vuoden tärkein järjestettävä kisa on syyskuun 18. päivänä kello 10 Liedossa pidettävät Pohjoismaiden Mestaruuskilpailut. Kisoissa ovat mukana sekä Suomen, että muiden pohjoismaiden parhaat kyykkäpelin pelaajat. Tervetuloa seuraamaan kisoja.

Kaarlo Kojo

Kurkijokelaisuus on voimissaan!

**Kurkijoki-Isännänviiri
95 €**

**Hanki upea Kurkijoki-isännänviiri
vaikkapa lahjaksi.
Pituus 4 metriä
Leveys 45 cm (leveästä päästä)**

Pidetään perinnettä yllä!

**Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi**

Kurkijoen pitäjäjuhlat Loimaalla

Jälleen on aika kokoon-tua Kurkijoen pitäjäjuhlisiin 7.8.-8.8.2010 Loimaan yhteiskoululle. Juhlat ovat järjestyksessään jo 64. ja kokoavat taas yhteen Kurkijokelaisia ja heidän jälkipol-veaan ympäri Suomea. Tänä vuonna juhlan järjestelyistä vastaa Mellilän Karjalaiset ry yhdessä Kurkijoki-Säätiön kanssa. Ilman aktiivisia karjalaseuroja olisi juhlien järjestäminen Säätiölle hy-
vin työlästä ja vapaaehtoisia

tarvitaan. Juhlien organi-soinnista vastaa kuusihe-ninen pitäjäjuhlatoimikun-ta, jonka puheenjohtajana toimii tänä vuonna Timo Rouhiainen.

Rouhaisen johtama toimikunta peräänkuulut-taa Kurkijoella syntyneel-le sukupolvelle vastuuta muistojensa, tarinoidensa ja tietojensa jakamisesta jälkipolville, jotta he kiin-nostuisivat juuristaan ja Kurkijokelainen perinne

säilyisi. Rouhiainen toteaa, että juhlille osallistumista ja Kurkijokelainen lehden tilaamista voisi pitää halpa-na jäsenmaksuna tukemaan Kurkijoki-Säätiön toimintaa ja auttamaan perinteen säilyttämisessä tuleville suku-polville.

Vaikka juhlien kävijä-määrät ovat huippuvuosis-ta jonkin verran laskeneet ja kävijöiden ikärakenne on vanhentunut, näkee pitäjäjuhlatoimikuntaan

Myös Pekka Riikonen ja Leena Virtanen kuuluvat juh latoimikuntaan.

Timo Rouhiainen (vas.), Lauri Laukkanen ja Martti Meskanen keskustelevat pitäjäjuhltoimikunnan kokouksessa.

kuuluva Kurkijoki-Säätiön hallituksen puheenjohtaja Lauri Laukkanen juhlien tulevaisuuden hyvänä. Kurkijokelainen -lehden vakaana pysyvä tilaajakanta antaa hänen mukaansa osviittaa siitä, että Kurkijokelaisuus kiinnostaa ihmisiä yhä ja väkeä uskaltaa juhlille odottaa.

Mellilän Karjalaiset ry:n puheenjohtaja, Martti Meskanen toteaa juhlien voimistavan Kurkijokelaisen keskuudessa yhteenkuuluvuuden tunnetta, kun päästään

viettämään aikaa yhdessä sekä jakamaan muistoja ja tarinoita. Lauri Laukkanen mielestä juhlissa on mukavaa tavata samoilla kotiseutumatoilla käyneitä ihmisiä ja muistella reissuja heidän kanssaan.

Edellisten vuosien tapaan juhlat ovat kaksipäiväiset ja niiden aikana on monenlaista ohjelmaa ja nähtävää. Ohjelmassa on muun muassa teatteri- ja tanssiesityksiä, puheita ja musiikkia. Juhlien aikana on myös mahdollista tutustua

erilaisiin näyttelyihin, vierailulla sukututkimuspisteessä, tehdä ostoksia, seurata työnäytöksiä ja ruokailla ja kahvitella marttojen pyörittämässä ravintolassa. Tänä vuonna uutena kokeiluna on lauantaina järjestettävä ”Kurkijokea Loimaalla”-kiertoajelu, jossa vierailaan Aslak Sarren kotimuseolla, Kurkijoki-puistossa muistomerkillä sekä Kurkijoki-Museolla.

Teksti: Antti Sahla
Kuvat: Helena Sulavuori

Sikiön sukuseuran lippu vihittiin

Juhlakulkueessa lippua kantoi Niko Suveri ja airueina toimivat Jaana Suveri ja Riitta Sainio.

Karjalaiset Laujuhljat 17.-20.6.2010 Helsingissä tarjosivat erinomaisen tilaisuuden tuoda Karjalaisuutta esille monella tavalla. Lauantaina 19.6.2010 vihittiin neljän eri yhteisön liput. Näiden joukossa oli myös Sikiön sukuseuran lippu. Vihkimistilaisuudessa lippua kantoi Jaakko Suveri ja airueina olivat Jaana Suveri ja Riitta Sainio.

Juhlakulkueessa, joka 20.6.2010 lähti Senaatintorilta oli myös mukana sukuseurojen rivistössä Sikiön sukuseura, jonka kylttiä kantoi Jaakko Suveri, juuri vihittyä sukuseuran lippua kantoi Niko Suveri ja airueina Jaana Suveri ja Riitta Sainio.

Sukuseuran jäsen Unto Jero suunnitteli seuralle oman vaakunan, joka jo sinänsä on ollut valtava työ monine hakemuksineen ja piirroksineen ennen, kuin siitä voitiin kehitellä omaa lippua. Vaakunaa voidaan käyttää moniin tarkoituksiin esim. isännän viiriin tai standardiin.

Kun kaikki hyväksynät, oli saatu voitiin suorittaa lipun naulaus. Lipun naulaustilaisuus oli 9.5.2010 Ruokolahdella, jonne oli kokoontunut yli 70 Sikiö-nimen piiriin

jollain tavalla kuuluvaa henkilöä. Naulauspuheen suoritti vaakunnan suunnittelija Unto Jero ja 20 eri sukuhaarojen edustajaa suoritti lipun-naulauksen. Näin lippumme oli valmis vihittäväksi, joka siis suoritettiin 19.6.2010 Helsingissä.

Sikiön sukuseuralla on

nyyt omat tunnuksensa, joiden alle on mielekästä kutsua siihen sukuun kuuluvia ympäri Suomea. Sukututkija Virpi Sikiön ansiosta sukua on asiakirjojen mukaan päästy jäljittämään vuodelle 1543. Ruokolahden Sikiölässä Pietari Sikiö mainitaan jo tuona vuotena olleen nautakunnan ”veropiirin” päämiehenä.

Sikiöitä mainitaan nautakuntien päämiehinä koko

1500-luvun ajan. On melko todennäköistä, että Sikiö sukunimenä on vanhimpia karjalaisessa sukunimiperinteessä, jonka ammatti on ollut maanviljelys.

On myös todettava, että Sikiö-sukunimi on varmaan ollut eniten vaihdettu sukunimi Suomessa. ”Tuskin nimi on miestä pahentanut”, mutta on vain olosuhteiden sanelemana vaihdettu.

Tauno Siitama
sukuseuran pj

Juhlakentälle kauniisti hulmuavan lipun toi Riitta Sainio.

Nuorten muusikoiden kiinnostus Kurkijokea kohtaan on vahvalla pohjalla

Tapasimme Sahlan serkukset ja nuoret muusikot Antin ja Matin vanhempien kotona Kyrössä ja keskustelimme heidän musiikkiharrastuksestaan sekä kiinnostuksen kohteista. Viisihenkisenä ”Karjalan kaipuu” kokoonpanona mm. Antti, Matti ja Pasi Sahla esiintyvät Kurkijoen pitäjäjuhlilla lauantaina 7.8.

Nuoret muusikot aloittivat harrastuksen ja soittamisen jo vuosia sitten. Ensimmäisinä Antti ja Matti saivat omat kitarat ja pysyvään kokoonpanoon tuli mukaan myös Pasi n. 7 vuotta sitten. Sen jälkeen mukaan tuli myös muita tuttuja, jotka ovat kokeneet musiikin itselleen tärkeäksi.

Yhdessä he raivasivat vanhasta navetasta treni-

tilan, jossa harjoitellaan ja luodaan uutta musiikkia. Nuoret säveltävät ja sanoittavat omia kappaleitaan, mutta myös muista kappaleista tehdään omia sovituksia. Musiikki muotoutuu pääosin 80-luvun tyylin pohjalta, mutta kehityy omanlaisekseen saatujen vaikutteiden mukaisesti. Pojat tuumailivat että ehkäpä Hanoi Rocks ja Rainbow olisivat joitakin esikuvia. Kesän ja talven aikana nuoret muusikot aikovat keskittyä uuden musiikin tekemiseen, joten ensi kesänä ehkä saamme kuulla lisää heidän omaa tuotantoaan.

Kurkijoki-teemaa kehittelemässä ovat olleet mukana Sahlan serkusten ohella myös Jutta Ala-Äijälä (laulu) sekä Henri Moilanen

Karjalan kaipuu esiintyy Pitäjäjuhlilla lauantaina, vas. Antti (basso) ja Matti (kitara) sekä Pasi (lyömäsoittimet). Kuvasta puuttuvat Jutta Ala-Äijälä (laulu), sekä Henri Moilanen (koskettimet), joka myös säestää yhteislauluosuutta.

Pojat remontoivat vanhasta navetasta itselleen treenitilan, jossa on hyvä harjoitella ja luoda uutta musiikkia. Vasemmalta: Pasi ja Matti Sahla.

(koskettimet), joka myös säestää yhteislauluosuutta. Viimeksi mainitut eivät muiden kiireittensä vuoksi ehtineet mukaan yhteiseen keskustelutuokioomme, mutta ovat mukana juhla-kokoonpanossa. Pitäjäjuhlissa nuoret esiintyvät siis viisihenkisenä yhtyeenä ja ohjelmassa on muun musiikin ohella myös kaksi omaa tuotantoa olevaa kappaletta. Laulujen sanat on luettavissa myös juhlan käsiohjelmassa, jotta yleisö voi paremmin sisäistää niiden sanoman.

”Kurkijoen kaipuu” kertoo muistoista sekä kaipuusta omille juurille. Sen teema on pyörinyt mielessä jo kauan ja on vähitellen muotoutunut nykyiseen versioon. Toinen esitettävä kappale ”Koti Karjalan” on uudem-paa tuotantoa ja kehittynyt Pasiin tekemän sanoituksen mukaiseksi eräänä iltana sähkökatkoksen aikana, nuoret muusikot toteavat.

Sahlan serkuksista Pasi ja Antti ovat käyneetkin Kurkijoella. Pasi totesi että

käynti papan kotimaisemis-sa laajensi ajatusmaailmaa varsinkin kun papp oli mukana ja paikan päällä kertoi omista kokemuksistaan sekä muistoistaan. Antti kävi Kurkijoella viime kesänä lukijamatkan aikana ja Matti totesi, että myös hän suunnittelee matkaa Kurkijoelle oman pappansa juurille.

Teksti ja kuvat:
Jaakko Taitonen

Kurkijoki-kiertomatka Kurkijoen kesäjuhlien yhteydessä lauantaina 7.8. klo 14.00

Lähtö on Loimaan torin kupeessa olevan KELAn toimiston (OP-talo) edes-

sä olevalta pysäkiltä klo 14.00. Linja auto kiertää myös

juhlapaikan (Yhteiskoulun) kautta sekä retkelle läh-dettäessä että palattaessa. Kyytiin siis pääsee myös sieltä. Joitakin paikkoja on vielä vapaana jälki-ilmoittautuneille, joten ret-kelle pääset vielä mukaan vaikka et olisi ilmoittau-tunutkaan.

Aluksi tutustutaan Sarren kotimuseoon, käydään Kurkijoki-puistossa olevan Kurkijoen muistomerkin luona ja lopuksi vierailaan Kurkijoki-museossa Kojonperässä, jossa myös kahvitarjoilu. Retken op-paana on pitäjäneuvos Eino Vepsä.

Retken hinta on 22 € ja jälki-ilmoittautuneet mak-savat matkan kuljettajalle. Matkan hintaan kuuluvat sisäänpääsymaksut sekä tarjoilut.

Tervetuloa mukaan!

Kiertomatkan järjestävät yhteistyössä Kurkijoki-säätiö sekä Matka-Viitala

Kiertoajelu Kurkijokea Loimaalla

Kurkijoki-Säätiö järjestää Matka-Viitalan kanssa Kurkijoen pitäjäjuhlien aikaan lauantaina 7.8. klo 14 kiertoaajelun lähiseudun Kurkijoki-kohteissa. Retkelle lähdetään Kelan toimiston (Osuuspankin talo) kohdalla olevalta linja-autopysäkiltä ja oppaana toimii kotiseutuneuvos Eino Vepsä.

Matkaan sisältyy:

Vierailu Sarren kotimuseossa, jossa Aslak Sarre johdattaa meidät kierrokselle museon kiinnostaviin kohteisiin, käynti Kurkijoki-puistossa, jossa vietämme hiljaisen hetken evakoiden muistomerkillä, sekä vierailu Kojonperän Kurkijoki-museolla, jossa tutustumme laajaan Kurkijoki-aiheiseen esineistöön.

Takaisin Loimaalle ja pitäjäjuhlille palaamme n. klo 17.30, jolloin halukkaat ehtivät vielä ruokailemaan ennen varsinaisen juhlaohjelman alkua (ruokailu ja sisäänpääsy eivät sisälly retken hintaan).

Kiertomatkan hinta on 22 eur/hlö.

Hintaan sisältyvät bussikuljetukset sekä sisäänpääsyt museoihin tarjottavineen.

Ilmoittautumiset 27.7. mennessä Matka-Viitalaan
Helmolinnankatu 8, 32200 Loimaa
Puh. 02 766 9294 info@matkaviitala.fi

Kurkijoki-Säätiö

Matka-VIITALA

KUTSU

Tervun kansakoulun vuosina 1942-44 käyneet kutsutaan kahvilaisuuteen lauantaina 7.8. klo 18.00 Loimaan yhteiskoulun kahvioon Kurkijoen Pitäjäjuhlien yhteydessä.

Tervetulotoivotuksin **Sakari Karsila**

Tervetuloa 80-vuotissyntymäpäiväkahville 7.8. klo 16-18 Loimaan yhteiskoululle. Ilta jatkuu kurkijokelaisten pitäjäjuhlilla klo 19 alkaen. Ei lahjoja tai kukkia.

Reino Rouhiainen

Kirjoittajan esittely:

Nimi:
Pirkko Pekarila
o.s. Kylliäinen

Syntymäkotikunta:
Kurkijoki

Nykyinen asuinkunta:
Hämeenlinna

Kirjoittajasta:

Omat juureni ovat Kurkijoella Titossa ja myöhemmin Haapavaarassa. Minun muistikuvani Haapavaarasta ovat hyvin suppeat. Viimei-

nen kotini oli ”Revon mökki”, peltoaukean reunassa. Riikosen lapset olivat lähimmät naapurin leikkikaverit. Pajarin, Rantalan ja ”hunaja –Kaukosen” kautta kaartui tie kumpuilevalle peltoaukealle. Siellä oli meidän entinen kotimme. Siitä kapean metsäkannaksen poikki mentiin mummon mökille, särkän reunaan. Tietä eteenpäin löytyivät Nielikäiset, Tantala ja Sikstus Oksa. Rantalan pirtissä ehdin käydä pari viikkoa koulua.

Äitini kuoli v. 1939 ja isäni

Pirkko Pekarila

haavoittui talvisodassa. Hän oli Äänislinnassa, myöhemmin Hiitolassa ja Otavassa pilketehtaalla työnjohtajana. Vuonna 1947 saimme asutustilan Mellilästä, jonne rakennettiin koti. Vuonna 1962 isäni myi sen ja osti Nuppulinnasta uuden paikan.

Oppikoulun jälkeen minä lähdin v. 1958 opiskelemaan Hämeenlinnaan Wetterhofille. Täältä löytyi räisäläinen Matti. Näin kotipaikkaseni tuli Häme.

Kirjoituskilpailu ”Uusilla asuinsijoilla”

Tämän vuoden lehdissä tullaan julkaisemaan kaikki kirjoituskilpailuun osallistuneet kirjoitukset. Ne kertovat monipuolisesti asettautumisesta uusiin kotipaikkoihin ja oman paikan löytämisestä vieraassa ympäristössä kaukana koti-Karjalasta.

Sarjan aloittavat palkitut ja kunniamaininnan saaneet ja sen jälkeen muut hyvät kirjoitukset vapaamuotoisessa järjestyksessä.

Uusi koti Kuuslahdessa

On kevät v. 1945. Koulut ovat loppuneet. Lapset pääsevät kesälaitumille. 11-vuotias Matti lähti Kauhajoelta matkalle kohti Hämeenlinnaa. Asemalla ”härkävau-nusta” hän talutti ulos pientä sonnimmullikkaa. Matka suuntasi Vanajaveden sillan yli. Lukiokadulla ei ollut liiemmästi liikennettä, joten kahden pojan oli rauhallista tallustella kaupungin halki. Suunta oli Härkätieta pitkin Vuorentaanke. Kävelymatkaa kertyi noin 12 km.

Matin vanhemmat ja kolme muuta sukulaisperhettä olivat ostaneen Kuuslahdesta Nukarilta sivutilan n. 40 hehtaaria. Kuuslahden pihapiiriin oli noussut vuoteen 1910 mennessä asuinrakennus, jossa oli tupa, kyökki, kamari ja porstua. Talli- ja navettarakennukseen sisältyi myös leivintupa, kamari ja liiteri.

Se oli niin kutsuttu ulkotalo, jossa asui yksi tai kaksi talon muonarenkiä perheineen.

Tänne olivat asettuneet Matin perhe, sekä kolme muuta perhettä.

Myöhemmin tila jaettiin kaikkien perheitten kesken samassa suhteessa kuin Karjalassa olivat tilat olleet. Asuinpaikat arvottiin. Matin kodiksi tuli Alajärven rannassa oleva Kuuslahti. Sinne päättyi 11-vuotiaan

koululaisen ja sonnipojan kesälomamatka.

Kolme perhettä rakensi omat kotinsa samalle peltoaukealle. Kuuslahden hirsitalo peruskorjattiin. Yläkertaankin tuli kaksi huonetta. Näin mahtui koko mäntin perhe, isovanhemmat, vanhemmat ja kolme veljeä asustelemaan kauniilla mäen töyräällä järven rannassa.

Veljekset kävivät koulunsa Vuorentakana, jonne oli matkaa 6,5 km. Ei ollut silloin linja-autoja, eikä koulutakseja. Matka taittui kävellen ja suksilla. Aikanaan he hajaantuivat omiin ammatteihinsa. Mattia ei viehättänyt koulunkäynti, vaan pelto- ja navettatyöt. Kuuslahdessa hän vietti nuoruutensa.

Tuli aika perustaa oma perhe. Mutta siinäpä pulma, kuka tulee miniäksi. Poikaporukassa hakureissut suuntautuivat kaupunkiin. Siellä vietettiin iltoja. Hämeenlinnassa oli mukavia oppilaitoksia, kuten sairaanhoitajakoulu ja Wetterhoff. Vihdoin tärppäsi Matinkin kohdalla. Löytyi rohkea yrittäjä Matin rinnalle. Hänellä oli tosin ammatti ja kodin ulkopuolella työpaikka. Näin kuitenkin yritettiin. Vuosien mittaan Matin perhe kasvoi tyttärellä ja pojalla. Rakennuksia ja toi-

Kuuslahden vanha talo.

mintaa piti laajentaa. Kaikki tehtiin uskossa hyvään menestykseen. Lapset kävivät koulunsa. Tytär lähti omaan ammattiinsa ja poika jäi kotiin. Talousvaikeudet alkoivat. Sairaus vei Matin äidin. Suurin suru kohtasi perhettä Matin menehdyttyä kotiseutumatkalla Karjalassa. Dementoitunut isä jäi vielä.

Hänen kuolemansa jälkeen tila siirtyi Jussi –pojalle ja äiti muutti kaupunkiin.

Jussi nosti Kuuslahden jälleen ylös ahdingosta. Hän perusti perheen. Remontoi rantasaunan, joka on todella ihanalla paikalla etelärannalla. Yhdessä Minnansa kanssa he purkivat vanhan asuintalon ja rakensivat mä-

elle uuden tilavamman ja käytännöllisemmän kodin. Pihamaalla on tilaa kolmen lapsen temmeltää. Julius on nyt kolmetoistavuotias ja Alisa ja Elias kymmenen. He eivät tarvitse kesämökkiä. On rantasauna, josta on helppo sukeltaa Alajärven veteen. Juliuksen ollessa kaksivuotias hän kysyi

pyörilessään Kuuslahden tietä: ”Missä Matti ukko on?” Vastasin, että tuolta hän taivaasta katsoo sinua. ”Matti ukko ja pikku mummo tulkaa sieltä taivaasta tänne Kuuslahteen. Täällä on niin kivaa.

Pirkko-mummo

Remontoitu rantasauna.

Julius Pekarila sylissä nuoremmat sisarukset Elias ja Alisa.

Juuret Hiitolassa – teemana murre:

”Muistat sie viel?”

Hiitola-Säätiön järjestämä leiri pidettiin Silokallion kurssikeskuksessa 10.-13.5.2010. kevään leirin teemaksi oli valittu ”muistat sie viel?”

Leirille saapui 33 innokasta teemasta kiinnostunutta henkilöä. Lähes kaikilla olivat juuret Karjalassa. Suurin osa leiriläisistä oli Porin ympäristökunnista, kaukaisimmat kuitenkin ihan itärajalta ja Helsingin seudulta.

Päävastuun leiristä kantoi Hiitola-Säätiön edustajana Silja Iltanen, muut ohjaajat olivat raija Collanderin, Raija Laaksonen ja Terttu Ketola. Alkajaisiksi piti kuitenkin löytyä yöpymispaikka ja löytyihän se, kenelle ”mustikasta” kenelle ”mansikasta”. Kunhan oli vielä saatu mahamme täyteen voitiinkin aloittaa leiri. Se tehtiin tosi juhlallisesti vetämällä uljaitten miesten toimesta lipputankoon Karjalaviiri Karjalaisten laulun säestyksellä. Aurinko paistoi ja Joutsijärvi kimmelsi, puitteet olivat kunnossa.

Ketä myö ollaa

Tervetuloitoivotusten ja vetäjien esittelyn jälkeen leirille osallistujat kertoivat ketä hyö ovat ja mistä hyö tulleut. Aina välillä kuului: ”Nyt ois kahvi aika tai eiks sitä läheta syömää.”

Upea Hiitolan tietoisku saatiin Laaksosen Raijalta, joka kertoili Hiitolan vaiheista ja entisistä oloista ja vähän tämän hetken tilanteestakin. Ennen ranta-saunaa leiriläiset valottivat omalla tavallaan tietoa itsestään, olostaan ja elostaan.

Sehä män tähä viisii

Aurinkoinen kaunis aamu, puut juuri ja juuri pieniä hiirenkorvia täynnä, aurinko lämmitti ja pieni tuulihenki kävi järveltä heilutellen kaunista Karjalaviiriämme.

Raija Collanderin ”kielioppitunnilla opittiin uutta tai kerrattiin vanhaa. Sehä män tähä viisii, kerra murtiast ol kysymys. Minä on mie, sinä oot sie, hän on hää, me on myö, te on työ, he on hyö, tämä on tää, tuo on tuo, se on se, nämä on nää, nuo on nuo, ne on ne.

Olimme kuin Jukolan veljekset aikoinaan Raijan kysellessä yhteen ääneen noita kieliopin kiemuroita. Nauruksihan se välillä menikin, mutta ei oppi ojaan kaatanut, se saatiin myöhemmässä vaiheessa todeta.

Myö karjalaist sitä kalkatettaa

Kielioppia tarvittiin, kun alettiin ryhmissä muresanoja oikein urakalla muistilokeroista kaivella. Miehet muodostivat ”hevostiesryhmän” ja saivat tehtäväkseen laittaa säikevän kesyttämishoheet mahdollisimman lähelle Hiitolan murretta. Toinen ryhmä urakoi Väinö Linnan ”Täällä Pohjantähden alla” ja Aleksis Kiven ”Seitsemän veljestä” tekstin karjalaistamisen kimpussa. Kolmas ryhmä puursi vanhojen muistokirjanvärssyjen ja arvoitusten parissa. Aika vierähti, kun sanoille koitettiin kotiseuvun murretta. Tähä mallii se sit suju: Kolme sanna siul, oo ystävä miul tai enkel lentää liihot-

taa, onnii Raijal toivottaa. Arvotuksia jokuu pan tähä mallii: Pere syöp, pöytä röhköä? tai lapnäkky, lämpimiä pitteä, lyömist ei siijä?

Voi hyvä isä, mite hyväst meijä leiriläiset olliit tuost melkei mahottomast urakast selvinnet. Toine toistaa parempaa hanketuotetta hyö paperloistoa löysiit. Melkei sitä suut selällä ihmeteltii. Hyväst ol kiäntynt Seihtemä veljestä ja Tääl Pohjätähe al, puhumattakoa siint sälkevän kesytyksest.

Huomioo, huomioo

Koimme melkoisen yllätyksen, kun tiedotusvälineetkin olivat kiinnostuneet leiristämme. Länsi-Suomen alueuutisissa kuultiin leiristämme patkä. Suomenmaan toimittaja Sanna Jääskeläinen haastatteli leiriläisiä ja selosti ohjelmaamme, myös Satakunnan Viikko julkaisi kuvallisen jutun.

Muresanojen tietokilpailu osoittautui yllättävän vaikeaksi, kukaan 33 leiriläisestä ei osannut vasta täysin oikein 30 muresanaa koskevaan tietoisuuteen. Karjalakasseilla kuitenkin parhaat palkittiin.

Vanhat valokuvat kertovat

Olimme saaneet Noormarkun Karjalaseuran arkistosta suuren määrän vanhoja Hiitolasta otettuja valokuvia. Suurennetut kuvat herättivät mielenkiintoa. Niistä löytyi monelle tuttuja paikkoja ja henkilöitä. Talon monistuskone olikin ahkerassa käytössä, kun näitä yllättäviä löytöjä haluttiin kopioida.

Liisa Syrjä kertoi leirillä Hiitolan hengellisestä elämästä. Helatorstaina vietimme hartaushetken luonnon keskellä kappelissa. Urkurina Heikki Lipasti.

Myös Hiitola-Säätiön kuvia oli esillä.

Juhani Lukka piti mielenkiintoisen esityksen vanhoista kuvista ja niiden talentamisesta. Tarinaa riitti ja monenlaisia kysymyksiä nousi esille asian tiimoilta.

Hiitolan kanteletytölle

Leirin aikana saimme oikein kunnollista laulunopetusta ammattilaisen astuessa remmiin. Pauliinan Kiuru saapui opastamaan meitä laulun saloihin. Hänen ohjauksessaan laulettiin Terttu Ketolan sanoittaman ja Jan Dobrowolskin säveltämää uutta versiota Hiitolan Kanteletytöstä. Sujuihan se, kun päästiin sopivalle äänenkorkeudelle. Toisen lauluna oli

Karjala: Te luulette meidän unohtaneen, miten kaunis Karjala on....

Vieraita saapuu

Iltapäivällä alkoi leirille saapua pikkuhiljaa uutta porukkaa. Olihan vierailuilta, sinne tuli ystäviä, sukulaisia ja omaisia, joiden kanssa vietettiin rattoisaa aikaa. Ohjelmaan kuului lauluryhmä Evakoiden vierailu, jonka aiheena olivat toivotut sota-ajan laulut. Tarmo Peltomaan komealla haitarin säestyksellä kyllä porukasta ääntä lähti. Kuultiin kaikki toiveina esitetyt laulutkin. Evakkoryhmä esitti aina välillä omaa ohjelmaansa ja sitten taas laulettiin porukalla. Täytyy todeta, että karjalaiset ovat laulukansaa. Ennen yöpuulle kallistumista muisteltiin vielä mitä myö sillo leikittii ku ei olt televisioo.

Ei sitä silloin pahemmin vapaa-ajan ongelmia lapsille syntynyt, niin paljon erilaisia leikkejä meillä lapsuudessa oli tarjolla. Monet vanhat leikit ovat jo melkein unholaan jääneet, mutta nyt niitä on monissa Karjalaseuroissa taas pyritty elvyttämään. Nykypolville on hyvä opettaa monia entisajan leikkejä, ennen kuin ne jäävät unholaan.

Helatorstai

Nyt on tullut kesä. Puut olivat saaneet kauniin vihreät hiirenkorvat ja ilma oli todella lämmin. Päivän anista vastasivat lehtori Liisa Syrjä ja kanttori Heikki Lipasti. Liisa Syrjä kertoi upeassa esitelmässään Hiitolan seurakunnan historiaa. Saimme tuhdin tietopaketin asioista, joita ei monikaan ollut ennen kuullut. Itsel-

lenikin selvisi paljon pohdimani asia, eli miksi minut oli kastettu jo kolmen päivän ikäisenä. Se johtui siitä, että silloisella kappalaisella oli käytössään vanha ja laiskanlainen hevonen, eikä sitä montaa kertaa samalle suunnalle tuollaisella laiskanlaisella kyydillä hevilla lähdetty. Sinä sunnuntaina oli Ulaskanniemessä Soikkililla kastejuhla ja samalahan sitä oli hyvä poiketa Nehvolaankin Tattarille puolisen kilometriä Laurolan tieltä. Piti tämänkin asian selvittää yli 75-vuoden jälkeen.

Järven rannassa odotti kappeli meitä juhlalliseen hartaushetkeen. Alttaritauluna oli kaunis järvi- maisema, maljakossa juuri puhjenneet valkovuokot. Suvivirsi ja Liisan kauniit sanat herkistävät meidät oikein pyhäiseen tunnelmaan. Kaiken kruunasi vielä nauhalta tullut Hiitolan kirkonkellojen soitto.

Loppu ol ennää itkuu vajjaa

Viimeisen leiripäivän ruokailun jälkeen kaikki olikin jo loppusuoralla. Haikeissa tunnelmissa laulettiin vielä vähän ja leiriläiset saivat tuoda mielipiteensä julki. He olivat olleet tyytyväisiä päivien antiin, leiripalautteet tutkitaan sitten aikanaan.

Laskimme juhlallisesti kauniin puna-mustan viirime ja vielä kajahti Suloisessa Suomessamme, oisko maata armaampaa, kuin on kaunis Karjalamme laulun laaja kotimaa...

Muistorikkaita päiviä. Moni totesi, että ensi keväänä tullaan taas.

Terttu Ketola

Haikein mielin seurasimme leirin päättyessä Karjalan viirin laskemista. Kuvassa Aarre Ahokas ja Niilo Solavirta.

Niin kaunis on ympäristö.

Juho Kiiskin jälkeläiset kokoonoutuivat neljässä polvessa

Suvun kokoonkutsuja Aili Finni.

Särkijärven Juho Kiiskin jälkeläiset kokoonoutuivat tänä vuonna Kerimäelle. Paikalla oli noin 30 henkeä.

Oli 11. päivä kesäkuuta, kun Kiiskien sukua alkoi kerääntyä Hotelli Herttuaan läheltä ja kaukaa. Kauimpaa lienee tullut nuoremman polven pariskunta, Rymättylästä he tulivat urheasti moottoripyörällä. Naantalin pariskunta sekä yksi turkulainen tulivat ”korskeasti” junalla. Junamatkalla muisteltiin miten lapsuuden junamatkalla isät Vilppo ja Jaakko leikkasivat vyössä riippuvalla puukoillaan palasia ja sillä teräväkärkisellä puukollaan yrittivät sorkkia voita siihen leivän päälle tuohiraslasta. Näin me muisteltiin jo matkalla puupenkkejä.

Nyt oli kaikki toisin, voileipäkin ostettiin kärryistä. Ei tosin nälkääkään ehtinyt samalla tavoin tulemaan, kun Pendolinon vauhtikin oli parraillaan 224 km/h. Suurin osa tuli omilla autoillaan myös kaukaakin, kuten Varsinais-Suomen Vehmaalta. Lyhin matka oli osallistujalla, joka tuli Savonlinnasta.

Kun väki oli saapunut, onnittelimme matkamme järjestelijää kun hänellä sattui olemaan juuri sinä

päivänä tasavuosien merkkipäivä. Olimme järjestäneet kukkasat Inter-Floran kautta tulemaan receptioniin. Otimme ne siitä ja luovutimme asianosaiselle onnitelujen kera. Myöhemmin joimme Ailin tarjoamat kuohuviinit.

Kun päivä oli jo pitkälle kulunut ja monet matkasta näkiintyneet, niin oli kiire siirtyä hotelli Herttuan lounaspöytään. Kyllä siellä tuli ravittua varsin runsaassa ja hyvätasoisessa ruokapöydässä. Jotkut kävivät vielä tanssisalongissa pyörähtämässä.

Meitä ei oikein säät suosineet vaan varattuja ohjelmia täytyi muuttaa. Meidän piti viettää lauantai-iltaa savusaunatiloissa, jossa olisi tehty rosvopaistia tai jotain sellaista. Se muutettiin sisätiloissa tarjotuksi erikoislounaaksi, jossa oli vain Kiiskien suku paikalla ja Aili se siellä tarjosi viiniä ja pienen tauon jälkeen kahvia, kakkua ja konjakkia.

Kun lauantaina sade oli vähän hellittänyt, niin päätimme mennä joukolla katsomaan Suomen kuuluisaa kirkkoa. Kirkko on maailman mitassakin merkittävä, se on maailman suurin puusta rakennettu kirkko, siinä on yli 3000

istumapaikkaa lisäksi seisomapaikkoja, niin että kokonaisuuspaikkamäärä on yli 5000. Kirkko on käytössä kesäisin ja jouluna.

Shoppailimme vähän kirkonkylän kaupoissa ennen kuin palasimme hotelliin, jonka sijainti on ihan teellinen kauniilla paikalla Purveden rannalla. Ympäristössä on muistutuksia viime sodasta, kaiken kookaisia tykkejä jalustoillaan, hyökkäysvaunu, korsi ja juoksuhautoja.

Tämä on Mannerheimlinjan taainta osaa, linjan toinen pää on Suomenlahden rannalla Virolahden Ravijoen kylässä.

Me, nykyisin lehtipuuvaltaisessa Lounais-Suomessa asuvat, ihastelemme täällä miten korkeita puut ovat ja miten vihreitä metsät. Täällä kirjoittaja tapasi myös erään serkkunsa, jonka oli tavannut viimeksi 1950. Silloin sovimme, että tästä alkaen tapaamme joka vuosi, niin vain kävi, että ehti kulua 60 vuotta tapaamisen välillä. Me Karjalan kansa olemme kulkeutuneet niin eri suuntiin sodan seurauksena. Sen lauantaisen päivän vietimme pääosin yhdessä valokuvailen ja seurustellen. Siinä yhteenkuuluvaisuuden tunne kas-

voi.

Illalla meistä osa suunnasi taas tanssisaliin pyörähtelemään. Kirjoittajakin tanssitti viittä ”tyttöä”, vaikka on joukkomme vanhin, vasta 84-vuotias. Nuoret lienevät karanneet Kerimäen keskustan tanssipaikoihin, koska heitä ei Herttuan tanssilattialla näkynyt.

Sunnuntaiaamu valkeni edelleen sateisena, välillä oli sen verran poutaa, että katselimme ympäristöä ja noita sotakoneita. Oli jo haikeuttakin ilmassa, kun nuorten piti jo ajatella huomista työhön menoa ja alkaa hankkiutua kotimatkal- le. Jaakko Kiiskin tyttäret menivät sunnuntaiaamuna vielä Savonlinnaan tervehtimään enoaan, jota eivät olleet nähneet 40 vuoteen.

Maanantaiaamuna meitä oli jäljellä kuusi, kun lähdimme tutustumaan Savonlinnaan, se on kirjoittajan syntymäkaupunki karjalaisista vanhemmista huolimatta. Kanssamme jäi myös Salme Jaakon tytö, jonka äiti on kotoisin Savonlinnasta, niin tunsimme kaupunkiin erikoista mielenkiintoa. Torilla ei ollut mitään erikoista, edellisellä käynnillä se oli erittäin vilkas, silloin lienee

ollut Oopperajuhlien aika. Satamassa oli laiva, jonka purseri haali väkeä risteilylle Savonlinnan ympäri, menimme laivaan, kun maissa tuuli niin laivassa oli ainakin tuulensuoja. Katselimme näin kaupunkia järveltä päin. Saimme siellä myös kahvit, kun jo pakottikin kahvihammasta. Risteilyllä otimme runsaasti kuvia Haukiveden kauniista maisemista. Kun olimme shoppailleet tarpeeksi ja vähän jo väsytti, saimme kokea vähän savolaista huumoria. Kun kysyin taksilta, kuinka pitkä matka on Kerimäen Herttuaan, niin hän silmäkään räpäyttämättä sanoi, että 33 km. Sain, että nyrpää valehtelet, matkaa on 23 km. Ei taksimies yhtään häkeltynyt sanoi vaan jospa sit muistin viärin.

Seuraavana päivänä tuli meillekin kotiinlähtö, kysyimme receptionista miten taksin saa, niin reception sanoi, että se pitää tilata hyvissä ajoin, kun tuleminen kestää kauan ja aina se ei tule ollenkaan. Niinpä lähdimme matkaan linja-autolla. Linja-auton kuljettaja oli erittäin kohtelias, hän kiersi viimeiset 70 metriä pois reitiltään ja vei meidät ihan asemalaiturille asti, hieno ele häneltä.

Alkoi taas sataa! Katselimme ympärillemme, kaikki autiona, kaikki ovet lukossa, räystäätkin lyhyet. Räystäiden alla nojailtiin seinään. Kauempana oli pikkula ja puuvaja. Puuvajan ovi oli remsallaan, mutta sen edessä oli suuri pensasmainen märkä kasvi. Salme meni kasvista huolimatta sisään ja raahasi sieltä kaksi puutarhatuolia meille vanhemmille istuttavaksi. Kaksi sateenvarjoa meillä oli kolmeen henkeen. Kasuimme vähän, palelikin, mutta meni siinä se tunti ja junakin tuli, päästiin lämpimään ja se helpotti.

VR:lle sapiskaa, asemille missä junat pysähtyvät vaikka kuinka vaatimaton sadekatot. Ellei se ole VR:n asia, niin samat sapiskat Kerimäen kunnalle. Ellei se ole kunnankaan asia niin hotelli Herttua voisi siihen puuttua, heidän asiakkaitaan on kysymys. Toinen vaihtoehto on, että VR poistaa sellaiset pysäkit, missä ei ole sadekatosta. Tämä katokseton pysähdyspaikka johti siihen, että kaksi matkustajaa sairastui vilustuttuaan.

Reino Rainetsalo,
entinen Kiiski

Nuorempaa polvea.

Seitsemän serkusta.

Kurkijoki-pöytästandaari

Kurkijoki-pöytästandaari on näyttävä koriste-esine jokaiseen Kurkijoki-taustaiseen kotitalouteen.

Vielä muutamia jäljellä!

Hinta 35 €

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta: Koulukuja 7, 32200 LOIMAA Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336 toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Kotipihalla

Ei paikkaa parempaa seutua rakkaampaa, kuin kylä lapsuuden takana rajojen. Me sinne kuitenkin palaamme takaisin.

Maisemat tutut nää eiväthän unhoon jää, tunnelma kesäinen runsaus kukkien. Sydämiin painuvat hetket nää juhlat.

Sirkutus lintujen liplatus laineiden, koetaan aina vaan uudestaan, uudestaan. Unohtuu kaikki muu muistot vain kultautuu.

Terttu Ketola

Mätäkuun tuotetta Karjalan Kannaksella

Jokainen meistä näkee oman koti- ja synnyinseutunsa mahdollisimman ruusunpunaisessa hohteessa, eikä kannakselaispoika voi olla poikkeus, vaan mielellään muistelee kannaksen varjoisia rantateitä, sen pehmeäpintaisia polkuja, joihin paljas jalkapohja sopi niin mukavasti, kun pitkin ruispellon piennarta juosta kipaissimme meren rantaan ja muihin hauskoihin paikkoihin. Sieltä voisi kertoa tuhansia merkillisiä asioita. Kaikilla Suomenlahden rantakivillä oli kummallinen muoto, en missään muualla ole tavannut niin lämpimiä ja ystävällisen tuntuisia kiviä, niihin sopi hyvin pikkupojan paidalla verhottu takapuoli, eikä yhtään painanut, vaikka olisi päivän istunut. Tämän puolen kivet ovat kovin epäystävällistä rotua. Olen senkin kokeillut.

Vielä voisi kertoa, hyvistä ahvenpaikoista, mutkallisesta kirkkotiestä, kannakselaisten suuresta uteliaisuudesta etenkin naapurin asioihin. Voisi kertoa Rakkauden haudasta ja Harppulinna, joka ei ole mikään naisvankila, vaan erikoisen kaunis vanha venäläinen huvila, mutta emme nyt tämän enempää tutkiskele kannaksen luontoa vaan katsokaamme kannakselaiskodin arkeen, noin almanakan mukaan mätäkuun aikana, tulkaa mukaan meidän kanatarhaan ja nähkää koko tapaus, joka kaikkine esipuheineen tapahtui suurin piirtein näin.

Siellä Inon kylässä meidänkin Helena, sehän on äitini nimi, hoiteli enemmän tai vähemmän menestyksellisesti monipäistä kanalaumaansa ja kolmipäistä poikakatrastaan. No, sen poikakatraan kasvatukses-

Kirjoitus on löytynyt Pertti Tabermanin jäämistöstä Loimaan Kauhanojalta Teuvo Ahokkaan huutokaupasta huutaman kirjan välistä. Pertin vanhemmat Helena ja Vilho (Ville) Taberman asuivat eläkepäiviinsä asti Saviseudun Osuuskaupan Kauhanojan myymälässä. Ville hoiti myymälänhoitajan tehtäviä ja eläkkeelle siirtymisen jälkeen tointa jatkoi heidän nuorin poikansa Pertti. Kirjoitus lienee pojista vanhimman, Erkin tuotetta.

ta ei minulla ole Teille sen enempää kertomista, kuin että herran pelossa ja nuhteessa meitä vitsan ja kirnupiimän voimalla ojennettiin elämän oikeille poluille ja hyvin se kaikki kävi, koska minäkin olin jo lapsena niin kehittynyt, että kuusi kuukautta vanhana täytin puoli vuotta ja se oli suuri saavutus sen ikäiselle.

Mutta siitä kanalauman kasvatuksesta minulla on Teille hieman enemmän kerrottavaa, sillä nuo siivekkäät ystäväni olivat sangen tärkeä tekijä kannakselaiskodin taloudessa. Kun oli saatu kymmenen munaa kasaan, niin koriin vain ja suorinta tietä Terijoelle, missä ne vaihdettiin sokeisiin ja pitskoihin ja muihin taloustarpeisiin.

Meidänkin äiti Helenalla oli kanoja monen sortisia ja kaikissa sateenkaaren väreissä, mutta yksi musta kana oli hyvin erikoinen, se kaapi päivät pitkät läheisen sahan purukasoja ja viittasi viis kauruille, näkinkuorille, vanhoille talterikin palasille ja muille kanamaisille herkuille, se söi vaan sahanpuruja ja voi hyvin ainakin päältä katsoen. Helena tietysti taloudellisenä ihmisenä huomasi, että tuon kanan elättäminen ei paljoa maksa, kun puuta syö, ja päätti pikkuhiljaa uudistaa koko kanalauman tuon mustan kanan sukulaisilla. Silloin ei tarvitsi muuta, kuin ajaa kuor-

ma sahanpuruja kanatarhan nurkkaan ja niin olisi rehua koko kesäksi, eivätkä ne pahat henget tuntisi mitään kiinnostusta naapurin kaura ym. viljelyksiä kohtaan ja niin säilyisi naapurisopu, joka usein rikkoontuu juuri kanojen suosiollisella avustuksella.

Niin hän sitten säästi sen

mustan munia 13 kappaletta ja silloin se musta alkoi ”ruksaamaan”. Tiedättehän millaista ääntä kana pitää silloin, kun se on hautomistuulessa, tai ellette tiedä niin menkää aseman ravintolaan sinne kolmannen luokan puolelle ja kuunnelkaa, kun joku janoineen kaveri juo maanantaiaamuna pilsneriä. Suunnilleen sama ääni.

Siinä se musta sitten aikansa ruksi ja hautoi niitä munia määrätyn ajan ja Helena vahti silmät kovana, että mahtaako pojasta polvi muuttua. Hänellä oli jo tilatuna Kuntun sahalta kuorma

sahanpuruja ensihätäan. Sitteen eräänä aamuna tapahtui se luomisen ihme, vaikka ei se käynyt aivan seitsemässä päivässä, niin kuin Aatamin ja Eevan päivinä, vaan meni siihen säädetty aika. Helena tuli tupaan ja sanoi isäpapalle: ”Tulha sieki Vilho katso maa ku ne kananpojat tulloo ulos kuoristaa”.

Isä meni, mutta tuli vähän ajan kuluttua omituisen näköisenä tupaan, kun me hänen lailliset perillisensä kyselimme niiden tipujen ulkonäköä ja muita muotoja, ei isä sanonut mitään, katse li vain kulmiensa alta, että

otimme kolmissa miehin pari askelta pakkia maantielle päin, sillä tuollaisten silmäysten aikana oli isän housun remmi hyvin höllässä. Uskalsimme kumminkin matkan päästä kysyä, että minkälaisia ne tiput olivat ja oliko niitä paljon. Silloin isä vastasi harvaksen: ”Ei ne lintuloikkaa uo, enkä mie niitä kanoiskkaa tunnusta, ovat sellasii sekasikiöi ku kaheltoist kanapoja o puujalat ja kolmastoist o tikka.

Totta se lienee, vaikka valheelta vaikuttaa, kannaksen mätäkuussa sattui kailenlaisia kummia asioita.

Kurkien kutsu DVD

Uskallatko rajan taa?

Kurkien kutsu on kesällä 2009 kuvattu dokumentti nuoren Antin matkasta isoisänsä synnyinmaalle Kurkijoelle, luovutettuun Karjalaan. Rajan takaa avautuu portti toisenlaiseen maailmaan, josta matkaja ei palaa entisellään. Hän saattaa jopa tahtoa sinne takaisin.

Kurkien kutsu -dokumentin lisäksi DVD:llä on lisämateriaalina Elisevaraan pommitusta käsittelevä dokumentti, jossa Aarne Heinonen, Pertti Torikka ja Eero Laukkanen kuvailevat pommitusta ja sen jälkeisiä tapahtumia. Lisämateriaalina on myös Timo Rouhiaisen ja Sirikka Isotalon jutustelua heidän juuristaan ja Kurkijoen nykytilasta. Lisäksi DVD sisältää informatiivisen kuvakoosteen Kurkijoesta.

Tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta: Koulukuja 7, 32200 LOIMAA Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336 toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Eskon puumerkki

Kurkijokelaista historiaa tarjoushintaan

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimistosta

Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551
050 521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Kurkijoki-mitali

Aikaa kestävä kaksipuolinen pronssinen
mitali juurista muistuttamaan.

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisen ja karjalaisen
hengen vaalija.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa
kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain 39 eur. Tilattuna alle 1,70 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

KIRJAUUTUUS

Raimo O. Kojo

MINÄ,
ADOLF
JA JOSIFVeijariromaani
talvisodan ajoilta

Miten Kurkijoen, Elisen-
vaaran, Jaakkiman, Hiito-
lan ja muiden lähiseutujen
ihmiset kokivat talvisodan
puhkeamisen ja evakkoon
lähdön?

Minerva Kustannus Oy. Kovakantinen, sivuja 355.

Nouda tai tilaa
Kurkijokelaisen toimistosta **30 €**

Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551, 050-521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Lahja-
ostokset
Kurkijokelaisesta

Tule tutustumaan

toimituksemme monipuolisiin tuotteisiimme.
Toimitamme kaikkia artikkeleita myös postitse.
Silloin lisäämme postimaksun myyntihinnan päälle.
Hinnat sisältävät alv:n
Tilaukset tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14.00,
puh. 02-7622551 tai 050-5213336
tai toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Myytävät tuotteet:

Kirjat:	€
Muistojemme Kurkijoki TARJOUS	30
Kurkijoen historia IV	21
Kurkijoki kuvat kertovat TARJOUS	5
Kurkijoki sodasta evakkoon TARJOUS	5
Minä, Adolf ja Josip (Raimo O. Kojo)	30
Paluu juurilleni (Sairanen)	30
Kärkitaisteli (Hartikka)	20
Kurjenmiekkä (Poskiparta)	10
Se on sata (Kurkijoen martat)	20
Loimaan Seudun Karjalaseura 60 v	20
Elisenvaarassa ja evakossa	15
Kurkijoki-Säätiö 60-vuotishistoriikki	8
Vanhat 10-vuotishistoriikit	2
Parhaat jutut	5

Viirit:	
Kurkijoki-isännänviiri (4 m)	95
Kurkijoki-pöytästandaari (2 mallia)	35

Postikortit:	
Postikortit Pekka Kyytisen kuvista	1
Muut postikortit	0,50

Muut:	
Kurkien kutsu DVD	10
Kurkijoki-mitali	28
Kurkijoelta Nykypäivään -museomultimedia CD-Rom	20
Lehden vuosikerta – CDR	20
Karjalan kutsu CD	12
Puinen Kurkijoen vaakuna (seinä- tai pöytämalli)	20
T-paita	15
Adressit	8
Kurkijokelainen irtonumero	2

Kurki joki-Museo

Kojonperäntie 446,
Kojonperä, Loimaa

Museo avoinna
la 7.8. klo 12–16,
su 8.8. klo 13–19,
muina viikonloppuina la-su klo 12–16.

Pääsymaksut: Aikuiset 2 €
Lapset (alle 12 v.) 1 €

Ryhmävaraukset:
Eino Vepsä puh. 0500 875 211
Antti Eklund puh. 050 342 6608

Museon esineistö peilaa Laatokan luoteiskulman
rantapitäjän elämää 1800-luvulta aina viimeiseen
1944 tapahtuneeseen poislähtöön saakka, sekä
evakoiden sen jälkeistä elämää Loimaan talous-
alueella.

Nyt saatavana uudet
KURKIJOKI t-paidat

15 €

Tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki

ONKS
TIETOO
VASTAUKSET

1. Vuotta 1229
2. Marja-Liisa Hämäläinen (Kirvesniemi)
3. Thomas Alva Edison
4. Viidesti päivässä
5. Vuonna 1981
6. Kielo
7. Sodankylässä
8. Jack Ryby
9. AIDS
10. Neuvostoliiton uudistamispolitiikkaa

MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKA
**LOIMAAN
MUSIIKKI**

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

**Asianajotoimisto
HEIKKI RANTANEN**

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9–11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

**Asianajotoimisto
JARI HEIKMAN OY**

AA, VT Jari Heikman
VT Pia Aulio
VT Kaarina Nylamo
Turuntie 8–14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com